

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

Poniedziałek 22 Sierpnia NMP Królowej

08:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 25)

17:00 - O Boże błóg. w rodzinie

18:00 + Mieczysław i Józef Kromlicy

Wtorek 23 Sierpnia

08:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 26)

17:00 + Brezińscy: Genowefa w r. sm. i Jan

18:00 + Michał Sirak w r. śm.

Środa 24 Sierpnia św. Bartłomieja

17:00 + Koss: Zofia i Stanisław

18:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 27)

Czwartek 25 Sierpnia

08:45 + Anna Plinska od siostry

17:00 + dusze w czyścicu cierpiące

18:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 28)

Piątek 26 Sierpnia MB. Częstochowskiej

08:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 29)

17:00 + Maria i Alfred

18:00 - Dziękczynna za posługę ks. proboszcza w naszej parafii z prośbą o opiekę MB. Jasnogórskiej i zdrowie

Sobota 27 Sierpnia św. Moniki

17:00 + Hincke: Jan w r. sm. i Halina

18:00 + Paweł Jeka (gregoriańska 30)

Niedziela 28 Sierpnia XXII zwykła

08:00 + Bolda: Irena i Jan

10:00 + Fiszer: Monika, Grzegorz. Elzbieta

11:30 + Zofia Koss w 1 r. sm

20:00 + Jacek Miąskowski

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXI Niedziela Zwykła – 21 sierpnia 2022 r.

1. W kalendarzu liturgicznym tego tygodnia przypadają następujące wspomnienia: jutro wspomnienie MB. Królowej, środę św. Bartłomieja Apostoła, w piątek uroczystość MB. Częstochowskiej, w sobotę św. Moniki. Wszystkim Solenizantom i Jubilatam tego tygodnia składamy serdeczne życzenia wielu Bożych łask.
  2. Wszystkich gości, których serdecznie witamy, zapraszamy na Koronkę do Bożego Miłosierdzia, która jest odmawiana u nas codziennie przez cały rok o godz. 15.00. W środę w naszej parafii po Mszach świętych Nowenna do MBNP, w czwartek od 9.15-10.15 Godzina Świąta.
  3. Przy wyjściu można nabyć aktualny numer „Gościa Niedzielnego” i biuletyn parafialny.
  4. Przy skarbonce na budowę kościoła są wyłożone cegiełki informujące o poczynionych i bieżących inwestycjach. Jakby ktoś chciał z wczasowiczów złożyć anonimowo ofiarę na budowę kościoła na tacę, czy przesłać na konto, może je wziąć ze sobą.
  5. W dni powszednie w lipcu i sierpniu można wejść na wieżę kościoła w Chłapowie, aby podziwiać panoramę okolicy. Wejście jest płatne w po-staci cegiełki na budowę kościoła: odpowiednio 12 PLN i 8 PLN.
  6. Dzisiaj po Mszach świętych młodzież będzie rozprawdzać przed kościołem słodkie przekąski. Dochód ze sprzedaży przeznaczony będzie na cele budowy kościoła. Cegiełka za jedna słodycz wynosi 5 PLN.
  7. Przez całe wakacje w kościele trwa wystawa prac plastycznych, czynna po każdej mszy św., zorganizowana przez dzieci i młodzież, a także przez wąską grupę dorosłych ze Stowarzyszenia pasjonatów Malarstwa. członkowie w/w Stowarzyszenia są mieszkańcami Chłapowai okolic. Zachecemos do jej odwiedzenia. Bedzie także możliwość nabycia obrazów.
  8. Biuro parafialne w wakacje czynne w soboty od 8.00 do 9.00.
  9. Polecamy Waszej pamięci skarbonkę na sprzątanie kościoła.
- Witając przybyłych do nas Gości dziękujemy za wspólną modlitwę i życzymy wszystkim radosnego i owocnego przeżywania rozpoczynającego się tygodnia. Przyjmijmy Boże błogosławieństwo.**

Ksiądz proboszcz Sławomir Skoblik

Zapowiedzi przedślubne :

- Maciej Jan Becker, kawaler z Chłapowa
- Kinga Janina Rybandt, panna z Pucka

CUDOWNY OBRAZ MATKI BOŻEJ JASNOGÓRSKIEJ

Największym skarbem Jasnej Góry jest Cudowny Wizerunek Matki Bożej. Dzięki niemu Jasna Góra stała się w XV w. jednym z największych sanktuariów maryjnych w Polsce. Faktu, dlaczego tak się stało, nie wyjaśnia ani legenda, która przypisuje autorstwo ikony św. Łukaszowi Ewangelście, ani protekcja królewskiej pary – Jadwigi i Władysława Jagiełły. Przyczyna niezwykłości tego miejsca musi być głębsza, ale należy podkreślić, że na Jasnej Górze nigdy nie odnotowano żadnych objawień maryjnych, jak to miało miejsce w innych sanktuariach. Siłą i tajemnicą, które do stóp Pani Jasnogórskiej przyciągają pielgrzymów, jest Jej Cudowny Obraz. Bez niego Jasna Góra byłaby tylko zbiorem budynków, pamiątek i dzieł sztuki, być może pięknym i bogatym, lecz martwym muzeum.

Najstarszy opis wizerunku Matki Bożej podaje Jan Długosz w Liber Beneficiorum: „Obraz Maryi Najchwalebniejszej i Najdostojniejszej Dziewicy i Pani, Królowej świata i Królowej naszej (...) wykonany dziwnym i rzadkim sposobem malowania (...) o przeładnym wyrazie twarzy, która spoglądających przenika szczególną pobożnością – jakbyś na żywą patrzył”. Malowidło zalicza się do typu przedstawień określanego mianem Hodegetrii. Nazwa ta oznacza „Tę, która prowadzi”. Ukazuje Maryję jako Matkę Boga, ale też Matkę każdego człowieka.

O początkach Obrazu i jego dziejach do 1382 r., nie posiadamy pewnych i ściśle historycznych wiadomości – jedynie tradycję i różne pobożne podania. Według tradycji, Obraz Jasnogórskiej Pani miał malować św. Łukasz Ewangelista jeszcze za życia Najświętszej Pani. Ta sama tradycja podaje nawet, że Obraz jest malowany na płycie stołu używanego przez świętą Rodzinę w Nazarecie.

W IV wieku św. Helena, matka cesarza Konstantyna Wielkiego, miała przywieźć ze sobą ten Obraz do Konstantynopola. Tam doznawał on wielkiej czci i był pomocą w chwilach zwłaszcza wielkich nieszczęść jak zaraźliwe choroby, epidemie itp. Około wieku IX czy X Obraz powędrował na północ, gdzie ostatecznie na stałe spoczął w zamku Bełzkim, na północny wschód od Lwowa, na Rusi Czerwonej.

W roku 1382 Władysław, książę Opola, w imieniu króla Ludwika Węgierskiego sprawował rządy na Rusi. Książę chcąc zabezpieczyć Obraz przed ewentualnym zbezczeszczeniem ze strony pogańskich Tatarów (raz podczas oblegania zamku Bełzkiego strzała tatarska wpadając przez okno kaplicy ugodzić miała w szyję Matki Bożej), postanowił przewieźć Obraz do Opola na Śląsk. Kiedy w drodze zatrzymał się na krótki odpoczynek w Częstochowie u podnóża, kościółka na Jasnej Górze, Matka Boża miała mu dać poznać Swą wolę, iż chce tutaj właśnie pozostać. Opolczyk pozostawił więc Obraz na Jasnej Górze, oddając go pod opiekę białym Ojcom Paulinom, sprowadzonym z Węgier w 1382 roku.

Obraz namalowany jest na trzech deskach lipowych o łącznych wymiarach: wysokość 121,8 cm, szerokość 81,3 cm, maksymalna grubość 3,5 cm. Przedstawia Najświętszą Maryję Pannę w postawie stojącej, w półpostaci z Dzieciątkiem Jezus na ręku. Maryja jest zwrócona do wiernych, a twarz Dzieciątka – w kierunku pielgrzyma, choć nie zatrzymuje na nim wzroku. Obydwa oblicza łączy wyraz zamyślenia, jakby pewnej nieobecności, i powagi. Prawy policzek Matki Bożej znaczą dwie równoległe biegnące rysy, przecięte trzecią na linii nosa. Na szyi widać sześć cięć, z których dwa są widoczne dość wyraźnie, zaś pozostałe cztery – słabiej. Dzieciątko, przyodziane w sukienkę koloru karminowego, spoczywa na lewym ramieniu Maryi; w lewej ręce trzyma księgę, prawą zaś unosi ku górze w charakterystycznym geście

nauczyciela, władcy lub błogosławieństwa. Prawa ręka Maryi spoczywa na piersi, wskazując na Jezusa, jedyne Zbawiciela świata. Niebieskogranatowa suknia i tego samego koloru maforion Matki Bożej ozdobione są złotymi liliami andegawerskimi. Nad czołem Dziewicy malarz umieścił sześcioramienną gwiazdę. Wizerunek Matki Bożej jest namalowany na tle koloru niebiesko-zielonego, który przechodzi w odcień morskiej fali. Dominującym elementem ikony są złoczone nimby wokół głów Maryi i Jezusa – symbol Boga Ojca, które zlewają się w jedną kompozycję, stanowiąc charakterystyczny detal, kontrastujący z ciemną karnacją twarzy świętych postaci. Stąd niekiedy Matka Boża bywa nazywana „Czarną Madonną”.

W roku 1430 na Jasnej Górze zrabowano kosztowne wota z kaplicy, jak również uszkodzono Cudowny Obraz. Po odarciu z kosztowności Obraz został pocięty szablą i połamany. Odnaleziono go, według tradycji, w miejscu, gdzie dziś stoi kościół św. Barbary z cudownym źródłem, niedaleko Jasnej Góry. Ojcowie Paulini przywieźli zniszczony Obraz do Krakowa, na dwór króla Władysława Jagiełły, który wraz z małżonką swą, św. Jadwigą, jest fundatorem najstarszej części kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze.

Sprawą odrestaurowania Obrazu zajął się sam Król Władysław Jagiełło. Liczne były trudności związane z techniką malarską Obrazu Jasnogórskiego. Był on prawdopodobnie tak zniszczony, że zdecydowano na dotychczasową, uznaną za relikwię deskę nałożyć nowe płótna i przemalować wizerunek, według rysunku widocznego na starych zniszczonych płótnach, których kawałki pozostawiono pod płótnami nowymi. Trwałym śladem zniszczenia Obrazu w roku 1430 są blizny na Twarzy Matki Bożej.

Charakterystyczną cechą, po której każdy rozpozna Obraz Jasnogórski, są blizny na twarzy Matki Bożej. Obraz Jasnogórski nosi na sobie znamiona ran i bólu. Ran tych, cięć na Obrazie jest wiele (na szyi, na twarzy i dwie pod prawym okiem). Jakby chciała powiedzieć nam Matka Boża, że jest Matką i Królową umęczonego i udręczonego przez wieki Narodu. Jak siedem mieczów boleści przebiło Jej serce pod Krzyżem, tak teraz znaki bolesnych ran nosi na swym Jasnogórskim Obliczu.

Po lewej stronie wizerunku umieszczone są insygnia Matki Bożej Królowej Polski berło i jabłko, wykonane w 1926 r. z fundacji kobiet polskich przez warszawską firmę „Bracia Łopieńscy”. Po prawej stronie obrazu znajdują się: Złota Róża i złote wotum w kształcie serca z na-pisem „TOTUS TUUS” – przekazane przez Ojca Świętego Jana Pawła II w 1979 i 1982 r.

Niezwykłym i wstrząsającym wotum pozostawionym przez św. Papieża Jana Pawła II, obecnie eksponowanym w specjalnej kasecie na ołtarzu Matki Bożej, jest pas jego sutanny, przestrzelony i zakrwawiony w czasie zamachu na Placu św. Piotra 13 maja 1981 r.

Obraz Matki Bożej zakrywa srebrna zasuwa z 1723 r. z alegoryczną kompozycją odnoszącą się do Niepokalanego Poczęcia NMP. Zasuwę otacza bordiura z 1763 r., będąca fundacją rodziny Działyńskich.

Jasnogórski obraz od początku zasłynął cudami, które rozstawiły częstochowskie sanktuarium maryjne i sprawiły, że na Jasną Górę zaczęli przybywać pielgrzymi z całej Polski, a w następnych stuleciach z odleglejszych krajów Europy. Zmarły w 1480 r. Jan Długosz pisał: „Z całej Polski i krajów sąsiednich, mianowicie: Śląska, Moraw, Prus i Węgier, na uroczystość Maryi Świętej – której rzadki i nabożny obraz w tym miejscu się znajduje – zbiegał się lud pobożny dla zdumiewających cudów, jakie za przyczyną naszej Pani i Orędowniczki tu się dokonały”. Znakiem wiary pielgrzymów były liczne wota ofiarowywane Matce Bożej, których wartość i dziś należy określać przede wszystkim wartością intencji, w jakiej były składane, czystej i wzniosłej, a nie ich kosztownością czy osobą ofiarodawcy.